

خودمراقبتی در

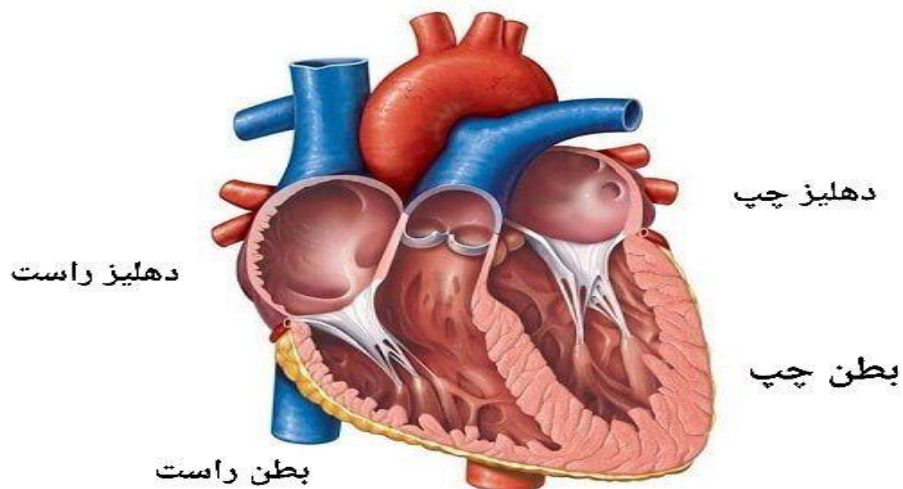
نارسایی قلبی

نارسایی قلبی

نارسایی قلبی وضعیتی است که در آن قلب نمی تواند خون را با حجم مورد نیاز برای رفع نیازهای بدن پمپاژ کند. این منجر به جریان ناکافی خون به اندام های حیاتی مانند کلیه ها و احتقان (جمع شدن مایعات) در سایر اندام های حیاتی مانند ریه ها می شود. در برخی موارد، نارسایی قلبی می تواند خفیف باشد و علائم جزئی ایجاد کند که تنها با فعالیت بدنی مشهود است. در موارد دیگر می تواند شدید (باعث ایجاد علائم در حالت استراحت) یا حتی تهدید کننده زندگی باشد. شایع ترین علائم نارسایی قلبی تنگی نفس، خستگی، تورم پا و سایر علائم احتباس مایعات است.

برای درک اینکه وقتی فردی دچار نارسایی قلبی می شود چه اتفاقی می افتد، به درک عملکرد طبیعی قلب کمک می کند.

عملکرد طبیعی قلب - قلب دارای چهار حفره است. دو حفره فوقانی دهلیز راست و دهلیز چپ هستند. دو حفره پایینی بطن راست و چپ هستند. خون از بدن از طریق دهلیز راست وارد بطن راست می شود. از آنجا به ریه ها جریان می یابد، جایی که اکسیژن می گیرد. سپس خون اکسیژن دار به دهلیز چپ و سپس بطن چپ که باز می گردد. بطن چپ خون اکسیژن دار را به کل بدن پمپ می کند. در زمان افزایش فعالیت بدنی، ماهیچه های بدن به اکسیژن بیشتری نیاز دارند، که نیاز به پمپاژ موثرتر قلب دارد.

هنگامی که یک فرد مبتلا به نارسایی قلبی فعالیت بدنی انجام می‌دهد، قلب او نمی‌تواند با افزایش نیاز بدن به اکسیژن سازگار شود و خونرسانی بهتری انجام دهد، نتیجه نهایی، تحویل ضعیف اکسیژن به بدن و فشار زیاد به قلب است که به آن «نارسایی قلبی» می‌گویند.

سکته قلبی، اختلال عملکرد دریاچه‌های قلبی، عفونت، فشار خون کنترل نشده و بیماری کاردیومیوپاتی از علل بروز نارسایی قلبی هستند.

نارسایی قلبی می‌تواند به شکل‌های مختلفی ظاهر شود بسته به اینکه اختلال عملکرد بطن چقدر است. نارسایی می‌تواند در یک یا هر دو بطن قلبی اتفاق بیفتد.

نارسایی بطن چپ:

نارسایی بطن چپ به عنوان اختلال در عملکرد انقباض بطن چپ تعریف می‌شود.

تظاهرات بالینی نارسایی بطن چپ شامل کاهش خونرسانی محیطی همراه با نبض ضعیف، اندام‌های سرد و رنگ پریده، و در مراحل بعدی کبودی در دستها و پاهاست. با گذشت زمان و پیشرفت بیماری تجمع مایع در پشت بطن چپ منجر به تجمع مایع در ریه و تنگی نفس می‌شود ادامه این روند منجر به نارسایی در بطن راست نیز میگردد.

نارسایی بطن راست:

نارسایی بطن راست قلب به عنوان اختلال عملکرد بطن راست تعریف می‌شود. نارسایی خالص بطن راست ممکن است ناشی از یک بیماری حاد مانند آمبولی ریه یا سکته قلبی باشد، اما بیشتر در اثر نارسایی بطن چپ قلب ایجاد میشود. علائم ناشی از نارسایی بطن راست شامل ضعف، ادم محیطی، هیپاتومگالی (بزرگ شدن کبد)، مشکلات گوارشی (کم‌اشتهایی، بی‌اشتهایی، حالت تهوع، و احساس ناراحتی از یرقان و حساسیت کبدی، علائم سیری و پر بودن) می‌باشد.

نارسایی قلبی به دنبال بیماری یا شرایطی ایجاد می‌شود که به قلب آسیب می‌رسانند. خوشبختانه، درمان این شرایط در مراحل اولیه اغلب می‌تواند از پیشرفت نارسایی قلبی جلوگیری کرده یا آن را کند کند. شایع‌ترین علل نارسایی قلبی عبارتند از:

فشار خون بالا - در افراد مبتلا به فشار خون بالا قلب باید برای پمپاژ خون بیشتر کار کند. با گذشت زمان، این افزایش حجم کار می‌تواند توانایی قلب را پمپاژ مناسب خون کاهش دهد. فشار خون بالا پیش‌درآمد اولیه نارسایی قلبی در زنان است.

بیماری عروق کرونر قلب - در افراد مبتلا به بیماری عروق کرونر قلب، شریان‌هایی که خون را به قلب می‌رسانند، با رسوبات چربی مسدود می‌شوند و جریان خون را کاهش می‌دهند. در نتیجه، بخش‌هایی از عضله قلب از اکسیژن محروم می‌شوند (مخصوصاً در حین ورزش، زمانی که بدن به اکسیژن بیشتری نیاز دارد)، و قلب نمی‌تواند به خوبی کار کند. اگر شریان به طور کامل مسدود شود، بیماری عروق کرونر قلب نیز می‌تواند منجر به حمله قلبی (سکته قلبی) شود. این باعث آسیب دائمی به عضله قلب منجر به نارسایی قلبی می‌شود. بیماری‌های قلبی به ویژه سکته قلبی علت اصلی نارسایی قلبی در مردان است.

کاردیومیوپاتی - این زمانی است که عضله قلب به طور طبیعی پمپاژ نمی‌کند یا شل نمی‌شود. کاردیومیوپاتی می‌تواند به شرایط پزشکی مختلف، از جمله فشار خون بالا، برخی اختلالات خودایمنی، جهش ژنتیکی، تجمع پروتئین‌های غیر طبیعی در بدن یا عفونت مرتبط باشد. با این حال، اغلب علت ناشناخته است.

بیماری دریچه قلب - تعدادی از شرایط می‌تواند به دریچه‌های قلب آسیب برساند. دریچه‌های قلبی به طور معمول باعث می‌شود خون در قلب با فشار مناسب و در جهت درست جریان پیدا کند.

دریچه می‌تواند باریک شود (تنگی دریچه)، که باعث اختلال در جریان خون می‌شود و فشار در قلب را افزایش می‌دهد.

در موارد دیگر، دریچه ممکن است نشتی داشته باشد و باعث می‌شود جریان خون به سمت عقب شود. گاهی اوقات، هر دوی این موارد اتفاق می‌افتد و یک دریچه هم باریک می‌شود و هم نشتی پیدا می‌کند.

به خون پمپاژ شده توسط قلب برون ده قلبی گفته می‌شود. کاهش برون ده قلبی علائم مختلفی می‌تواند ایجاد می‌کند، از جمله:

- تنگی نفسی که برای کاهش آن باید فعالیت خود را متوقف کنید
- احساس خستگی و زود خسته شدن
- ضعف به خصوص ضعف پاها هنگام ورزش
- سبکی سر یا سرگیجه
- ضربان قلب سریع، حتی در هنگام استراحت
- ورم در ساق پا (ادم پا) یا در شکم (آسیت)
- تغییرات وزنی ناخواسته

تشخیص نارسایی قلبی

نارسایی قلبی بر اساس سابقه پزشکی، معاینه فیزیکی و مجموعه ای از آزمایشات تشخیص داده می شود. این آزمایشات می تواند به پزشک شما بگوید که قلب شما چقدر خوب کار می کند و می تواند به تعیین علت نارسایی قلبی شما کمک کند. تست های تشخیصی ممکن است شامل موارد زیر باشد:

نوار قلب، عکس قفسه سینه، اکوکاردیوگرافی، تست ورزش، آزمایشات مرتبط با نارسایی قلبی

روند نارسایی قلبی

نارسایی حاد قلبی یک شروع ناگهانی و بدون مکانیسم جبرانی دارد. بیمار ممکن است ادم حاد ریوی و یا شوک قلبی را تجربه کند. بیماران مبتلا به نارسایی مزمن قلبی، احتباس آب و سدیم دارند و دچار تغییرات ساختاری حفره های قلب مانند اتساع و هایپرتروفی (بزرگ شدگی) می شوند. نارسایی مزمن قلب یک فرآیند مداوم است، با علایمی که ممکن است با دارو، رژیم غذایی و سطح فعالیت کاهش یافته، قابل تحمل گردد. بدتر شدن نارسایی حاد قلبی می تواند با شروع دیس ریتمی، ایسکمی حاد، بیماری ناگهانی یا قطع داروها تسریع شود. این امر ممکن است نیاز به پذیرش در بخش های ویژه داشته باشد.

بیمارانی که نارسایی قلبی و ادم ریوی را تجربه می کنند به شدت حس تنگی نفس و اضطراب دارند و احساس خفگی می کنند. این بیماران خلط صورتی و کف آلود بیرون می آورند و احساس می کنند که در حال غرق شدن هستند. آنها ممکن است که به صورت عمودی بنشینند، نفس نفس بزنند و به سختی حرکت کنند و حالت متزلزل حرکت کنند. تعداد تنفس افزایش یافته است و از عضلات جانبی با گشاد شدن بینی و برآمدگی

عضلات گردن استفاده می شود. تنفس با صداهای بلند دم و بازدم مشخص می شود. پوست سرد و خاکستری و گاهی سیانوتیک است. این نشان دهنده برون ده قلبی پایین، افزایش تحریک سیستم عصبی سمپاتیک، انقباض عروق محیطی و اشباع نشدن خون شریانی است.

شیوع برخی از دیس ریتمی ها در نارسایی های قلبی به نسبت شایعتر است. بسیاری از بیماران مبتلا به نارسایی قلبی نیز فیبریلاسیون دهلیزی دارند.

برخی از عوارض شایع نارسایی قلبی عبارتند از

ریتم های نامنظم قلب - این مشکلات می توانند علائم بیمار را بدتر کنند. اگر ضربان قلب غیرطبیعی باعث تجمع خون در دهلیز چپ شود، برخی نیز می توانند باعث لخته شدن خون شوند. لخته ها می توانند خطرناک باشند، زیرا اگر به مغز برسند می توانند منجر به سکته مغزی شوند. برخی از ریتم های نامنظم قلب تهدید کننده زندگی هستند.

بیماری کلیوی - ممکن است ناشی از نارسایی قلبی باشد یا بدتر شود که ممکن است جریان خون به کلیه ها یا از کلیه ها را کاهش دهد. بیماری کلیوی نیز ممکن است نارسایی قلبی را بدتر کند.

بیماری کبد - این می تواند ناشی از برگشت جریان خون از قلب به کبد باشد

درمان نارسایی قلبی

اهداف مدیریت درمانی نارسایی قلبی عبارتست از: تسکین علائم، افزایش عملکرد قلبی، و اصلاح علل شناخته شده تشدید بیماری. به طوری که احتمال بروز عوارض را کاهش داده و روند پیشرفت فرآیند اصلی را کند، متوقف یا معکوس کرد.

در بیشتر افراد، نارسایی قلبی یک بیماری مزمن (طولانی مدت) است. در حالی که درمان هایی وجود دارد که می تواند به علائم کمک کند و پیشرفت نارسایی قلبی را کند کند، در بیشتر موارد این یک بیماری مزمن است که نیاز به درمان مادام العمر دارد. درمان معمولاً شامل ترکیبی از تغییرات در رژیم غذایی و سبک زندگی شما، داروها و گاهی اوقات وسیله ای برای محافظت از قلب شما در برابر ریتم های غیر طبیعی است.

رژیم غذایی و سبک زندگی - تغییر در رژیم غذایی و سبک زندگی اغلب برای درمان نارسایی قلبی توصیه می شود. رایج ترین توصیه ها عبارتند از:

توزین روزانه - وزن کردن روزانه به تشخیص تجمع مایع کمک می کند که می تواند ناشی از بدتر شدن عملکرد قلب باشد. بهترین راه برای وزن کردن این است که هر روز در یک زمان معین روی یک ترازو بایستید (مثلاً صبح بعد از ادرار، اما قبل از خوردن صبحانه). هر بار که خود را وزن می کنید، حتماً همان مقدار لباس بپوشید. اگر وزن شما در یک روز 2 پوند (حدود 1 کیلوگرم) افزایش یافت، با پزشک خود تماس بگیرید. همچنین، اگر وزن شما در عرض یک هفته چهار پوند (2 کیلوگرم) افزایش یافت، با پزشک خود تماس بگیرید.

کاهش مصرف نمک و آب - نمک موجود در رژیم غذایی می تواند باعث شود بدن شما مایعات اضافی را در گردش خون، ریه ها و جاهای دیگر حفظ کند. بنابراین، محدود کردن مقدار نمک (سدیم) در غذاهایی که می خورید می تواند به کنترل نارسایی قلبی کمک کند. از پزشک خود بپرسید که چه مقدار نمک باید بخورید.

مقدار مایعاتی که می نوشید نیز مهم است. برای افراد مبتلا به نارسایی شدید قلبی، اغلب نوشیدن کمتر از 2 لیتر مایعات در روز را توصیه می شود. این شامل آب و همچنین سایر مایعات می شود. پزشک ممکن است بسته به وضعیت شما راهنمایی های دقیق تری در مورد مصرف مایعات به شما بدهد.

حفظ وزن مناسب - اگر اضافه وزن دارید، قلب شما باید برای تامین خون و اکسیژن بدنتان سخت تر کار کند. حفظ وزن سالم فشار روی قلب شما را کاهش می دهد و همچنین می تواند به شما کمک کند احساس بهتری داشته باشید. از سوی دیگر، کاهش وزن زیاد، سریع، ناخواسته و بدون تلاش می تواند نشانه ای از نارسایی شدید قلبی باشد.

اجتناب از سیگار کشیدن - سیگار خطر حمله قلبی را افزایش می دهد و می تواند نارسایی قلبی را بدتر کند. محدود کردن مقدار الکلی که می نوشید.

ورزش منظم - اگر علائم شما اجازه می دهد، ورزش بیشتر روزهای هفته می تواند به بهبود تناسب اندام قلبی عروقی و تقویت عضلات شما کمک کند. در نتیجه، این می تواند علائمی مانند تنگی نفس و خستگی را که در افراد مبتلا به نارسایی قلبی رایج است، بهبود بخشد. فعال تر شدن نیز می تواند به شما کمک کند تا احساس بهتری داشته باشید. قبل از شروع یک برنامه ورزشی جدید، با پزشک خود صحبت کنید. ایشان ممکن است یک

برنامه "بازتوانی قلبی" را توصیه کنند، که یک رویکرد شخصی برای ورزش ایمن برای بهبود عملکرد قلب و سلامت کلی شما است.

دارو - داروها اغلب برای درمان علائم نارسایی قلبی استفاده می شوند. حتی ثابت شده است که برخی از داروها عمر را طولانی می کنند. بسیار مهم است که داروهای خود را هر روز به موقع مصرف کنید.

تفاوت هایی در داروهای مورد استفاده برای بیماران نارسایی قلبی با توجه نوع نارسایی و علت آن وجود دارد. در ادامه با بعضی از این داروها آشنا می شویم:

ادرار آور - افراد مبتلا به نارسایی قلبی اغلب دچار تورم (که ادم نیز نامیده می شود) در پاها و مایع در ریه ها ایجاد می شود. یک دیورتیک (ادرار آور) به بدن شما کمک می کند تا از شر مایعات اضافی خلاص شود. دوز دیورتیک نیاز به نظارت و تنظیم دقیق توسط پزشک با در نظر گرفتن تغییرات در رژیم غذایی، بیماری زمینه ای یا سایر داروها دارد. دیورتیک ها گاهی اوقات باعث می شوند بدن پتاسیم زیادی را از دست بدهد، که بدن برای کار طبیعی به آن نیاز دارد. هنگام مصرف این نوع دارو، انجام منظم آزمایش خون برای بررسی سطح پتاسیم و مشاهده عملکرد کلیه ها بسیار مهم است. در رابطه با این مسیله حتما با پزشک خود مشورت کنید.

سعی کنید زمان مصرف داروهای ادرار آور خود را به گونه ای تنظیم کنید که با خواب شما تداخل نداشته باشد مثلا اگر هر 12 ساعت داروی ادرار آور می خورید آن را 6 صبح و 6 عصر میل کنید

گروهی از داروهای کنترل کننده فشارخون هم هستند که ممکن است در نارسایی قلبی تجویز شوند هدف از تجویز این داروها، بهبود عملکرد قلب و حفاظت از قلب شما در برابر هورمون هایی است که در نارسایی قلبی در بدن ایجاد می شوند. این داروها شامل انالاپریل، کاپتوریل، لزینوپریل، والسارتان، ساکوبیتریل و ... هستند.

اگر سابقه آنژیوادم دارید (تورم ناگهانی صورت، زبان، دهان و یا سایر قسمت های بدن)، حتما به پزشکتان اطلاع دهید. زیرا تعدادی از این داروها برای شما ممنوعیت استفاده دارند.

تعدادی از این داروها نیز ممکن است برای شما ایجاد سرفه خشک کنند، در صورت بروز، جهت تعویض دارو به پزشکتان اطلاع دهید.

مسدود کننده بتا - یک مسدود کننده بتا می تواند ضربان قلب شما را کاهش دهد و فشار خون شما را کاهش دهد. این داروها همچنین از قلب در برابر اثرات نامطلوب برخی هورمون ها محافظت می کنند که با نارسایی قلبی

فرد افزایش می‌یابد. شروع کار ممکن است زمان ببرد و برخی افراد بلافاصله پس از شروع مصرف آن احساس بدتری دارند. اگر پزشک بتا بلاکر تجویز کرد، کمی به آن زمان بدهید تا شروع به کار کند. این دارو می‌تواند به افزایش طول عمر کمک کند. برای به حداقل رساندن عوارض جانبی، پزشک داروی شما را با دوز کم شروع می‌کند و سپس هر چند هفته یکبار آن را در صورت نیاز افزایش می‌دهد.

برخی از نمونه‌های مسدودکننده‌های بتا شامل کارودیلول ، متوپرولول و ایوبرادین و..

نیترات با هیدرالازین - نیترات و هیدرالازین با هم کار می‌کنند تا رگ های خونی را آرام کرده و گسترش دهند. این کار باعث می‌شود قلب راحت تر خون را در سراسر بدن پمپاژ کند. این ترکیب از داروها گاهی اوقات در افرادی که نمی‌توانند از برخی داروها استفاده کنند، استفاده می‌شود. متأسفانه، این داروها اغلب باعث عوارض جانبی (مانند سردرد و حالت تهوع) می‌شوند، بنابراین پزشکان معمولاً گزینه‌های دیگری را قبل از پیشنهاد آنها امتحان می‌کنند.

این دو دارو در یک قرص عرضه می‌شوند، اما می‌توان این دو ماده را به طور جداگانه تهیه کرد. این دو ماده در قرص های "ایزوسورباید دینیترات" و "هیدرالازین" موجود است.

دیگوکسین - دیگوکسین به پمپاژ قلب با نیروی بیشتری کمک می‌کند. این می‌تواند به کاهش برخی از علائم نارسایی قلبی کمک کند. مهم است که در نحوه مصرف این دارو دقت کافی داشته باشید و دقیقاً طبق دستور پزشکتان از آن استفاده کنید تا دچار مسمومیت با دیگوکسین نشوید.

برای بیمارانی که دهلیزهای متسع و بطن های بزرگ دارند یا فیبریلاسیون دهلیزی دارند ممکن است یک داروی ضد انعقاد مانند وارفارین تجویز شود. این دارو خطر خونریزی و کبودی در سطح پوست را افزایش می‌دهد. در زمان استفاده از وارفارین، باید از هرگونه فعالیتی که خطر آسیب به بدن دارد بپرهیزید. زیرا ممکن است منجر به خونریزی های وسیع گردد. تزریقات عضلانی انجام ندهید. داروی وارفارین را دقیقاً طبق دستور پزشکتان مصرف کنید و به هیچ وجه خودسرانه آن را کم و زیاد نکنید. انجام آزمایشات به موقع جهت چک وضعیت شما طی مدت مصرف وارفارین مورد تاکید است.

اگر شرایطی دارید که باعث ریتم غیر طبیعی قلب می‌شود، پزشک ممکن است دستگاهی را توصیه کند که به نام دارد. (ICD) قلب ضربه وارد کند و آن را به ریتم طبیعی بازگرداند. این دستگاه یک دفیبریلاتور قابل کاشت زیر پوست در قسمت بالایی قفسه سینه شما کاشته می‌شود.

جراحی یا استنت گذاری - گاهی اوقات جراحی برای افرادی که نارسایی قلبی دارند و همچنین به بیماری عروق کرونر قلب یا بیماری شدید دریچه های قلب مبتلا هستند توصیه می شود. این ممکن است شامل جراحی دریچه قلب یا جراحی بای پس عروق کرونر جهت بازگرداندن جریان خون به عضله قلب است.

در برخی موارد، بیماری عروق کرونر قلب را می توان با روش استنت عروق کرونر برای کمک به بازیابی جریان خون درمان کرد. استنت یک لوله نازک است که می تواند به وسیله آنژیوگرافی برای حفظ جریان خون در یک شریان باریک یا مسدود شده قرار داده شود

درمان نارسایی قلبی پیشرفته - پیوند قلب می تواند برای برخی از افراد مبتلا به نارسایی شدید قلبی که به درمان های دیگر پاسخ نداده اند مفید باشد. با این حال، غربالگری دقیق برای اطمینان از مناسب بودن پیوند قلب مورد نیاز است. علاوه بر این، عرضه قلب های موجود برای پیوند محدود است، بنابراین بیشتر افراد باید ماه ها یا حتی سال ها منتظر بمانند تا قلب جدید در دسترس باشد. افرادی که پیوند قلب انجام می دهند، باید قبل و بعد از جراحی به دقت تحت نظر قرار بگیرند.

چگونه از خود مراقبت کنید؟

تشخیص نارسایی قلبی می تواند ترسناک و استرس زا باشد. چند کار وجود دارد که می توانید برای مدیریت وضعیت خود انجام دهید

حتما داروهای خود را طبق دستور مصرف کنید. وقتی احساس بهتری کردید از مصرف دوز صرف نظر نکنید چون با مصرف داروهاست که حالتان بهتر شده است.

اگر داروهایتان عوارض جانبی یا مشکلات دیگری ایجاد کرد، به پزشک خود اطلاع دهید. پزشک شما ممکن است بتواند شما را به داروی دیگری تغییر دهد یا دوز شما را کاهش دهد تا از عوارض جانبی آزاردهنده جلوگیری شود.

به احساس خود توجه کنید و به دنبال علائمی باشید که نارسایی قلبی شما در حال بدتر شدن است. در صورت وجود هرگونه تغییر به پزشک خود اطلاع دهید

فعالیت باید در طول دوره های تنگی نفس محدود شود. استراحت در بستر معمولا برای بیماران در شرایط حاد بیماری، تجویز می شود به طوری که سر تخت را به منظور ایجاد حداکثر انبساط ریه ها، بالا قرار دهد. بازوها را

می‌توان روی بالش قرار داد تا فشار بی‌موردی به عضلات شانه وارد نشود. ممکن است پاها در وضعیت پایین‌تر از سطح بدن قرار گیرد تا تجمع وریدی را افزایش و بازگشت وریدی را کاهش دهند. دوره‌های استراحت باید با دقت برنامه‌ریزی شود و استقلال بیمار در محدوده فعالیت وی تقویت شود.

علائم عدم تحمل فعالیت شامل تنگی نفس، خستگی، افزایش مداوم نبض و شروع دیس ریتمی می‌باشند که باید به پزشک گزارش شوند. فعالیت با توجه به تحمل بیمار به تدریج افزایش می‌یابد. گسستگی پوست به دلیل ترکیبی از استراحت در بستر، تغذیه ناکافی، ادم محیطی و کاهش پرفیوژن پوست و بافت زیر جلدی یک خطر است. تغییر وضعیت مکرر و حرکت دادن می‌تواند به ایجاد ارامش و جلوگیری از این عارضه کمک کند

بیماران دچار نارسایی قلبی اغلب کاهش اشتها و حالت تهوع دارند. بنابراین وعده‌های غذایی کوچک و مکرر ممکن است مناسبتر از سه وعده غذایی بزرگ معمول باشد. غذاها باید با محدودیت مصرف نمک برای کاهش خطر احتباس مایعات طبخ گردند

چه زمانی باید به دنبال کمک باشید - اگر یکی از موارد زیر را دارید، برای کمک اضطراری تماس بگیرید

- تنگی نفس شدید
- ناراحتی یا درد قفسه سینه که بیش از 15 دقیقه طول می‌کشد و با استراحت بهبود نمی‌یابد - اگر پزشک برای درد قفسه سینه نیتروگلیسرین تجویز کرده است، آن را طبق دستور مصرف کنید و اگر دردتان برطرف نشد، کمک بگیرید.
- غش کردن
- در صورت بروز هر یک از موارد زیر که می‌تواند نشانه بدتر شدن نارسایی قلبی باشد، با پزشک خود تماس بگیرید.
- تنگی نفس فزاینده یا جدید
- سرفه جدید یا تشدید شده، به خصوص اگر مواد کف آلود یا خونی سرفه می‌کنید.
- افزایش تورم ساق پا یا مچ پا
- افزایش وزن 2 تا 3 پوند (1 کیلوگرم) در یک روز یا پنج پوند (2 کیلوگرم) در یک هفته